

Δαμπιέρην. Τὸ φυτόν τῆτο εὐδοκιμεῖ εἰς ἀμμάδη, καὶ ξηρὰν γῆν, καὶ αὐξάνει συνθεμένον ἀπὸ φύλλα χονδρά, πράσινα, χωρὶς κορμὸν, ἢ κλόλους, ἀλλὰ φύλλον ἐπάνω εἰς φύλλον, καὶ αὐτὰ ὁμοιάζον χέρι ἀπροτηριασμένον, ἢτοι μὲ τὰ δάκτυλα κομμένα, ἢ δὲ ἐπιφάνειά των εἶναι γεμάτη ἀπὸ σκληροτάτας ἀκάνθας.

Ὅταν αὐτὰ τὰ φύλλα μεγαλώνον 2, ἢ 3 πόδας κάμνον εἰς τὴν κορυφῆν των καρπὸν παρόμοιον μὲ σύκον. Πρῶτον πράσινον, καὶ σκληρὸν, καὶ ὅσον ὠριμάζει κοκκινίζει κατ' ὀλίγον, καὶ τελευταῖον καταστὰ ἐρυθρότατον· ἔπειτα ἀνοίγει, ἀνθίζει πενταπέταλον χρυσίζον ἄνθος, ἢ κόκκινον πελιδνὸν εἰς εἶδος τολύπης, μαραίνεται, ξηραίνεται, καὶ εἰς 48 ὥρας πίπτει. Τότε ἀνοίγει ὡς σύκον, ἢ ῥόδι καλὰ ὠριμασμένον, καὶ ἔχει κόκκους ἐρυθροὺς, τῶν ὁποίων τὸ μέσα εἶναι λευκόν, τὸ δὲ ὅλον ὕλη μὲ χρῶμα ἐρυθρὸν ὠραιότατον, καὶ γεῦσιν νοστιμωτάτην.

Καρποφορεῖ δις τῆ ἐνιαυτοῦ τὸ φυτόν τῆτο, καὶ φυτεύεται εὐκολώτατα, ἐπειδὴ τὰ φύλλα του βαλλόμενα εἰς τὴν γῆν ἕως τὴν μέσην, εὐθὺς ἀπλώνουν· ἔτε ἀπὸ γῆν καλὴν ἔχει χρεῖαν, καὶ διὰ τῆτο ἀπανταχοῦ εἰς τὴν Ἀμερικὴν τὰ φυτεύουν.

Εἰς τὸν καρπὸν τοῦτον κάθεται ἡ κοκκινιλία, καὶ τὸν χυλὸν του βυζάνωντας ἀποτελεῖ τὴν ὠραίαν ἐκείνην βαφὴν.

Φυτεύεται καὶ εἰς τὰς ἐδῶ καλλιεργημένους κήπους, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εἰς τὴν παροικίαν της ἡ συκὴ αὕτη δὲν θέλει νὰ καρποφορήσῃ, ἢ τελάχιστον ἐγὼ καρπὸν της δὲν εἶδα.

Τὰς ἄλλας συκάς τῆ παλαιῆ καὶ νέου κόσμου, ὡς ἀχρήστους εἰς τὸ ἐμπόριον δὲν καταγράφω, ἀφήνωντας τὴν τοιαύτην φροντίδα εἰς τὰς Βοτανικὰς.

ΣΤΚΑΜΙΝΙΑ, φυτόν γνωστὸν εἰς τὸ κλίμα μας, μέγα ὡς καρυδιά, καὶ δύο εἰδῶν, τὸ μὲν ἐν μὲ καρπὸν μαῦρον, καὶ νοστιμον, ὁ ὁποῖος χρησιμεύει διὰ φαγινωπὸν, καὶ εἰς τὴν φαρμακοποιίαν διὰ τὸ λεγόμενον συ-

καμινόκρασον (δούτ σαραπί) χρήσιμον εἰς τὰς κυνάγχας.

Τάλλο δὲ μὲ τὸν λευκὸν καρπὸν εἶναι εὐχρηστότατον, διότι μὲ τὰ φύλλα του τρέφεται ὁ βόμβυξ τῆς μετάρης, καὶ ἀποτελεῖ αὐτὸ τὸ ὠραῖον νῆμα. Ἰδὲ ΜΕΤΑΨΗ· ὅπερ λοιπὸν γίνεται μετάρη, εἰς τὴν Πρῆσαν, Μοισίαν, Πελοπόννησον, Ἀρχιπέλαγος, Ἰταλίαν, Περσίαν, καὶ ἀλλαχῆ καλλιεργεῖται καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον, διότι ἀναλογικῶς μὲ τὸ πλῆθος τῶν δένδρων γίνεται καὶ Μετάρη, ζῆτει παχεῖαν καὶ ὑγρὰν γῆν, καὶ εὐδοκίμει.

ΣΥΚΟΜΟΡΕΪΑ. Ἰδὲ Συκῆ εἰς τὰ περὶ Αἰγύπτου.

ΣΥΡΙΓΞ ὠνομάσθη παρὰ τῶν Βοτανικῶν Δένδρον τῆς Νοτίας Ἀμερικῆς γνωρίζομενον παρὰ τῶν Ἑντοπίων ὑπὸ τὸ ὄνομα Εὐα (Ενέ) καὶ παρὰ τῶν Λυσιτανῶν Ζενέ· γίνεται εἰς τὰς ὄρυμνους τῆς ἐπαρχίας Σμαράγδας (Emeraldas) καὶ εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν τῶν Ἀμαζόνων, καὶ διὰ τῆς ἐντομῆς ἀποστάζει κόμμι γυλακτῶδες συναζόμενον εἰς φύλλα, ξηραίνομενον εἰς τὸν ἥλιον, καὶ τυλιγμένον μὲ φύλλα διπλὰ τῆ Βιχάου, ἢ Βαναῶν κατασκευάζεται εἶδος λαμπάδος χωρὶς ἐλλυχνίς, καὶ καίει ὡς τὸ δαδί, μυρίζει καλὰ, καὶ διαρκεῖ πολλὰς ὥρας μὲ ἀρκετὸν φῶς.

ὠνομάσθη δὲ κυρίως ἐλαστικὸν τὸ κόμμι τῆτο, διότι χυνόμενον εἰς πηλίνας φιάλας, ἕως νὰ ἐμπεριχρισθῆ ἢ ἐσωτερικὴ ὅλη ἐπιφάνεια, σπάρουσι τὸ πῆλινον ἀγγεῖον, καὶ λαμβάνουσι τὸ κόμμι εἰς σχῆμα φιάλης, ὁμοιοειδὲς δὲ εἰς τὸ στόμιόν του σύριγγα τὸ μεταχειρίζονται ὡς ὑέλιγον σκεῦος, πίνοντες ζεστὰ ποτὰ μὲ αὐτὸ, καὶ εἶναι ἐλαστικώτατον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ὠνομάζεται τὸ κόμμι, καθὼς καὶ ἀπὸ τὴν συριγγώδη χρήσιν τε τὸ δένδρον.

Κόμμι ἐλαστικὸν πωλεῖται ἐδῶ ἀπὸ τῆς μελανοπέλας, καὶ χρησιμεύει διὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν βαφὴν τῶν μολιβδοκονδύλων, καὶ τῆς Τυρκικῆς μελάνης· οἱ πωληταὶ λέγουσι ὅτι τὸ λαμβάνουσι ἀπὸ τὴν Ἀσίαν, καὶ περὶ αὐτὸν δὲν ἰξεύρουσι περὶ αὐτῆς.

ΣΤΡΙΪΤΙΑ. Εἶδος ὑφαντῆ στενωτάτου διὰ κράσπεδα διάφορα, γινόμενου ἀπὸ χρυσὸν, ἄργυρον, μετάξι, ἢ μαλλί, καὶ ἐπίοτε ἀπὸ ἀπλῆν νῆμα, λιγὸν, ἢ βαμβακερόν· οἱ Γάλλοι ὅλα γενικῶς τὰ ὀνομάζουσι Γαλλῶνια, Galons.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ἐξοδεύεται πολὺ πλῆθος ἀπὸ αὐτὰ, ἐπειδὴ τὰ μεταχειρίζονται ὡς σύμβολα τῶν ἀξιωματικῶν εἰς τὰ πολιτικά, καὶ πολεμικά δι' ἑαυτῆς, καὶ διὰ τῆς ὑπασπιστάς, καὶ ὑπερέτας αὐτῶν. Εἰς δὲ τὴν Τερκίαν μόνον διὰ στολισμὸν εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων, μερικῶν ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν.

Τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ὑφαίνονται, καὶ πλέκονται εἰς τὴν Γένευαν τῆς Ἑλβετίας, καὶ τὸ Λέγδουρον τῆς Γαλλίας μὲ ἐντέλειαν· ἀπὸ τὰ μεταφερόμενα εἰς τὴν Τερκίαν ὅμως περισσότερα εἶναι ἀπὸ Γερμανικά Ἐργοχειρεῖα.

Διὰ τὰ Εὐρωπαϊκά Παλάτια εἶναι ἐμποδισμένον τὸ γνήσιον χρυσίον, καὶ μεταχειρίζονται κίβδηλον (κάλπικον) εἰς δὲ τὰς Ἐκκλησίας, καὶ τὰ σκιαδία τῶν στρατηγῶν, καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν συγχαρεῖται τὸ γνήσιον, καὶ καθαρὸν χρυσὸν, καὶ ἀργυρῶν.

Εἰς τὸ εἰρημένον Λέγδουρον ὑφαίνονται μεταξωτὰ συρίτια Ἀριθμῶ 2, πλατεῖα 7 γραμμᾶς, καὶ Ἀριθμῶ 3 εἰς 9 γραμμᾶς, καὶ μακρὰ 70 αὔνας $137\frac{1}{2}$ πήχεις. Εἰς δὲ τὸ Ἀμβιανὸν (Amiens) μάλιστα πλατύτατα μὲ 36 νῆματα στημόνι, τὰ δὲ ποικίλα, καὶ πολυειδῆ διὰ τῆς ὑπερέτας τῶν ἐκεῖ ἀρχόντων (Livrées) πρὸς ἐνδειξιν μεγαλοπρεπείας, καὶ σύμβολα τῆς εὐγενείας τῶν ἀπανταχοῦ.

Ἀπὸ τὴν Πολωνίαν, καὶ ἀλλαχόθεν, ἀλλὰ Πολωνικά ὀνομαζόμενα, ἢτοι Λέχινα φέρονται διάφορα χρυσᾶ κίβδηλα συρίτια εἰς τὴν Τερκίαν διαφόρου πλάτους, καὶ σχήματος· ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, ὡς προεῖπον, φέρονται καὶ χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ, καὶ μεταξωτὰ ἀπλῶ, ἢ ἑτερόμαλλα (κατιφεδένια) πολλὰ, καὶ διάφορα· ἀπὸ δὲ τὴν Ἑσθίαν μόνον ἀπλᾶ μεταξωτὰ λεπτά, καὶ διαφόρου πλά-

πλάτους· τὰ χρώματά των γίνονται κατὰ τὴν ζήτησιν.

Εἰς τὴν Τουρκίαν πλέκονται στενὰ βαμβακερὰ διὰ ποταπὴν χρῆσιν, καὶ ἀπὸ τὴν Γερμανίαν φέρονται τὰ τριπλικένια λινά.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα οἱ Ἑβραῖοι, καὶ τινες Χριστιανοὶ πλέκουν μεταξωτὰ καὶ χρυσὰ συρίτια τῶν ἐντοπίων, καὶ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητα ὁμοίως καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινῆσιν.

ΣΥΡΜΑ ὀνομάζομεν τὸ συρόμενον μίταλλον ἀπὸ τρύπαν σιδηρᾶς πλακός, καὶ λεπτυνόμενον κατ' ἀρέσκειαν τῆ τεχνίτου· μέταλλα δὲ εὐχρηστα εἰς τοῦτο εἶναι τὰ τέσσαρα ταῦτα, ἄργυρος, χρυσός, χαλκός, καὶ σίδηρος.

Σύρμα Χρυσῆν, καὶ Ἀργυρῆν. Ἐπειδὴ ἀμφοτέρων τῶν τιμίων τῶν μετὰλλων τὰ σύρματα γίνονται μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, τὰ ἐμπεριλαμβάνω εἰς ἓνα τῶτον τὸν παράγραφον. Τὸ χρυσῆν σύρμα εἶναι ἄργυρος χρυσωμένος, τὸ δὲ ἀργυρῆν γνήσιος ἄργυρος, ὥστε διαφέρει τὸ πρῶτον μόνον διότι εἶναι χρυσωμένος, συρόμενα δὲ ἀμφοτέρα ἀπὸ μεγαλητέραν εἰς μικροτέραν τρύπαν τῆς σιδηρᾶς πλακός γίνονται λεπτότατα, καὶ χρησιμεύειν εἰς διάφορα πράγματα.

α'. Περιτυλιγμένα εἰς μεταξωτὸν νῆμα ὀνομάζονται χρυσάφι, καὶ τὰ μεταχειριζόμεθα εἰς τὰ κεντήματα, καὶ χρυσοῦφανα.

β'. Τὰ χονδρότερα περιτυλισσόμενα παρὰ τῆ τεχνίτη εἰς σύρμα σιδηρῆν, ἀφ' ἧ ἐκβληθῆν μένουσιν εἰς τὸ ἴδιον ἑλικοειδές, ἢ κοχλιῶδες σχῆμα, καὶ τὰ λέγομεν Τερτίρια. Ἀμφοτέρα ταῦτα εἶναι στρογγύλα.

γ'. Ὄταν ἀποσυρθῆν ἀπὸ τρύπαν σχιστὴν, γίνονται ἐπίπεδα, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζονται Τρά.

Τὸ καλλίτερον νηματηρὸν φέρεται ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν εἰς δέματα μιᾶς λίτρας δραχμῶν περίπε 80, καὶ ἡ καλλίτη ποιότης συνίσταται εἰς τὸ χρώμα τῆ· τὸ δεύτερον φέρεται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν, καὶ ἡ τρίτη κατασκευάζεται εἰς Κωνσταντινῆσιν εἰς αἴρητα.

Γίνονται διὰ ταῦτα καὶ κίβδηλα, ἤτοι ἀντὶ ἀργύρου ἔχοντα χαλκόν· εἰς τὸ μὲν ἐν χρυσωμένον, εἰς δὲ τάλ-
λο ἀργυρωμένον· ἀλλὰ γνωρίζονται κυρίως μὲ τὴν φω-
τίαν καιόμενα, διότι τὰ γνήσια μένου λευκὸς ἀργυρὸς,
τὰ δὲ κίβδηλα μαυρίζου. Ἴδε περὶ τούτων καὶ τὸ Ἄρ-
θρον ΧΡΥΣΟΣ.

Σύρμα Χάλκινον, ἢ Ὀρειχάλκινον. Τῆτο γί-
νεται ὁμοίως ἀπὸ χαλκὸν κίτρινον συρόμενον εἰς ὁμοίαν
πλάκα, καὶ καταντᾶ λεπτόν, ὥστε τὸ μεταχειρίζονται
διὰ χορδὰς εἰς τὰ ψαλτήρια, κιθάρας, καὶ ἄλλα ὄρ-
γαγα, καὶ χονδρότερον δι' ἄλλας διαφόρους χρήσεις· τὸ
περισσότερον ὅμως δαπανᾶται εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν
κατασκευὴν τῶν καρφοβελονῶν.

Εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ μάλιστα τὰ περὶ τὴν Ἀ-
κμισγράναν κατασκευάζεται πολὺ, καὶ ἕως τῶν ὑστέ-
ρων τούτων καιρῶν ἐφέρετο ἀπὸ τῆς Ὀλλάνδαν, καὶ Αὐ-
στρίαν, ὅσον ἐχρειάζετο ἡ Τουρκία, τυλιγμένον εἰς δια-
φόρων διαμέτρων κύκλους, καὶ μέσα εἰς βαρύλλια· τῶ-
ρα δὲ τελευταῖον φέρεται καὶ ἀπὸ τῆς Ῥωσσίας εἰς τὸν
ἴδιον τρόπον.

Σύρμα Σιδηρῆν. Καὶ τῆτο μὲ τὸν ἴδιον τρόπον
κατασκευάζεται, τυλίσσεται, καὶ φέρεται ἀπὸ τῆς Ὀλ-
λάδαν, καὶ Γερμανίαν· εἶναι ψιλώτατον διὰ χορδὰς
τῶν μουσικῶν ὀργάνων, καὶ ἐπομένως ἀπὸ ἀριθμὸν 00
καὶ 1 ἕως 6 κατὰ σειράν ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ ψιλώτε-
ρον, καὶ καταντῶντες εἰς τὸν ἀριθμὸν 6, τὸ ὅποιον εἶ-
ναι χονδρόν ὅσον ὁ γραφικὸς κάλαμος ἀπὸ χηνόπτερον.

Χρησιμεύουσιν ἀμφότερα ταῦτα εἰς τὴν Τουρκίαν εἰς
διαφόρους χρήσεις, καὶ γνωρίσματα τῆς καλῆς ποιότητος
εἶναι, τὸ νὰ ᾖναι ὁμαλὰ, ἰσοπαχῆ, χωρὶς ἰὸν (σκωρίαν)
μὲ χρῶμα καλόν, καὶ χωρὶς σχίσματα, ἢ ἀκίδας.

Ἡ Σιδηροφόρος Σουηκία κατασκευάζει πολὺ, καὶ τὸ
διαδίδει εἰς τοὺς παρωκεανίτας Εὐρωπαίους, οἱ ὅποιοι
τὸ μεταδίδου ὅπως εὖρον ὄφελος.

ΣΤΥΡΙΓΓΕΣ ΚΑΠΝΟΦΟΡΟΙ, τὰ Τζιβύκια. Ἴδε ΚΑ-
ΠΝΟΣΤΥΡΙΓΞ.

ΣΤΡΟΪΟΝ, ὁ συρόμενος ὀπός, ἦτοι γλυκὺς χυμὸς τῆς ζαχαροκαλάμης, ὡς εἰς τὸ Ζάχαρι εἶπομεν, πρὸ τῆς γὰ κατασκευασθῆ εἰς σύμπληξιν, καὶ τὸ διαμῆνον ὑγρὸν, καὶ τὸ κατασκευαζόμενον μὲ τὴν λύσιν τοῦ ζαχαρέως παρὰ τῶν ζαχαρεφῶν.

Τὸ ἐμπόριον μεταχειρίζεται τὸ συρόπιον τῆς Μοντπελλιέρης τῆς Γαλλίας ἀποστελλόμενον εἰς διάφορα μέρη ἀπὸ τὴν Μασσηλίαν εἰς κιβώτια ἐμπεριέχοντα μικρὰς ὑαλίνας φιάλας, ἀπὸ τὰς ὁποίας πολλαὶ ἔδαπανῶντο εἰς τὴν Τυρκίαν, ὅταν ἡ θαλασσία εἰρήνη ἤκμαζεν.

Ἡ δὲ Φαρμακοποιία κατασκευάζει μὲ τὸ ζάχαρι συρόπια διάφορα ὡς τῶν φύλλων τῆς Ῥοδακινιάς, τῆς Κίνας, καὶ πολλὰ ἄλλα, ὅταν ἦναι σκοπὸς γὰ κάμη εὐμεταχειρίστον τὸ πικρὸν ἰατρικόν.

Μεταχειρίζονται πολλάκις καὶ τὸ μέλι ἀγτὶ τῆς ζαχαρέως, καθαρίζοντες ἀμφοτέρω μὲ τὸ βράσιμον, καὶ ἐξάφρισμα, καὶ ἔπειτα ἀνακατώνοντες τὰ φύλλα, ἀνθῆ, καὶ ἀρώματα κατὰ τὸν σκοπόντων, ἦτοι διὰ τρυφήν, ἢ δι' ἰατροίαν.

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ (Egale) δένδρον μέγα γινόμενον εἰς τὰς δρυμῶνας, τῆς ὁποίας τὸ ξύλον εἶναι στερεόν, σκληρόν, καὶ μὲ κηλίδας ὡς ὀμμάτια, ὅθεν εἶναι καὶ εὐχρηστον εἰς τὰς λεπτεργὰς, ξυλουργὰς, καὶ ἐβανιστὰς διὰ πυξίδας, καὶ ἄλλα ἐγκριτα, καθὼς καὶ ὁ Πυξός.

Τὰ φύλλα, καὶ ἡ φλοιὰ τε βρασμένα βάφειν μαῦρον, βαθυῦ, καὶ καλόν, καὶ τὸ μεταχειρίζονται οἱ Ἑπειρῶται, καὶ Θεσσαλοί.

Εἰς τὸ Καναδά τῆς Βορείας Ἀμερικῆς διατέμνοντες τὰς σφενδάμνας τὴν ἀνοιξιν σταλάζει χυμὸς, ὡς τοῦ κλήματος, τὸ ὁποῖον βράζοντες καὶ διασταλάζοντες οἱ ἐντόπιοι κάμνεν συρόπια, καὶ ζάχαρι πολλὰ καλόν, ὥστε δὲν ἔχεν χρείαν ἀπὸ τὸ ζαχαροκάλαμον, καὶ ἐπιμελῆνται εἰς τὴν φυτεία αὐτῆς τῆς δένδρου, τῆς ὁποίου ὁ ὀπός, ἢ χυμὸς εἶναι πολὺς, εὐχυμος, γλυκὺς, καὶ ὑγιεινός.

ΣΦΥΡΑ, καὶ Σφυρίον διαφέρουν κατὰ τὸ μέγεθος.

ἐργαλεία σιδηρᾶ χρήσιμα δι' ὅλης τῆς βαναύσης, λατόμους, καὶ πλῆθος ἄλλων τεχνῶν. Κατασκευάζονται δὲ καὶ εἰς διάφορα εἶδη τὰ μέρη, μὲ τὰ ὅποια κτυπῶν κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν τεχνιτῶν, ἥτοι στρογγύλα, καὶ ἐπίπεδα δι' ὅσους σφυρηλατοῦν, μὲ μίαν, ἢ καὶ πολλὰς ἀκίδας δι' ὅσους σκάπτουν μάρμαρα στενά, πλατέα, κ. τ. λ.

Εἰς τὰ μικρὰ βαναυσκρήματα, καὶ τέχνας κινεῖται τὸ σφυρίον μὲ τὸ χέρι· εἰς δὲ τὰ μεγάλα, καθὼς εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆ σιδήρης ἢ βαρεῖα σφύρα κινεῖται ἀπὸ τὸ νερόν διὰ μηχανικῆ τροχῆ.

Τὰς ξυλίνας σφύρας ὀνομάζομεν Κοπάνους, καθὼς εἶναι διαφόρων μύλων διὰ τὴν Πυρίτιδα εἰς τὰ νεροτριβεῖα, καὶ ἄλλας τοιαύτας μηχανὰς, ὁμοίως καὶ διὰ τὰ κτυπῶμεν ξυλίλους πάλους.

ΣΦΥΡΗΛΑΣΙΑ ὀνομάζεται τὸ δάλευμα τῶν μετάλλων μὲ τὸ σφυρίον, καὶ σφυρήλατα τὰ μέταλλα, ὅσα κτυπώμενα ἐκτείνονται χωρὶς τὰ σπάνην· καὶ αὕτη εἶναι μία ἀπὸ τὰς ιδιότητας τῶν μετάλλων, αἱ ὅποια διακρίνουν αὐτὰ ἀπὸ τὰ ἡμιμέταλλα ὑστερέμενα αὐτῆς τῆς ιδιότητος.

ΣΧΟΪΝΟΣ, τὸ Σάζι Τυρκικώτερον, φυτὸν βλαστάνον εἰς τὰς λίμνας, καὶ ποταμὸς, καὶ ἔλη, καὶ γενικῶς εἰς τόπους καθύγρης· εἶναι δὲ κατὰ τῆς Βοτανικῆς 18 εἰδῶν μικρὰ, καὶ μεγάλα, καὶ χρησιμεύει διὰ σκευὴ διάφορα πλεκτὰ, ὡς ψιάθους, σπυρίδας, καὶ τὰ παρόμοια.

Εἰς τὴν Αἴγυπτον περὶ τὰς ὄχθας τῆ Νείλου, τῶν διορύγων, καὶ λιμνῶν αὐτῆ γίνονται σχοῖνοι ἐξαίρετοι, καὶ μὲ τὸ ἄχυρόν των, ἥτοι τὸν καυλόν των πλέκοιται μὲ ὑφάδι ἀπὸ καννάβι, καὶ τὸ στημόνι σχοῖνον ψιάθοι ὠραῖαι, μεγάλαι, καὶ εἰς χρώματα διάφορα, καὶ πωλονται δι' ἄλλην τὴν Τυρκίαν εἰς στρώσιμον τῶν θαλάμων, κοιτώνων, καὶ προθαλάμων τῶν οἰκιῶν.

Ἀπὸ αὐτὸν πλέκοιται σπυρίδες, ἥτοι ζιμβίλια, τὰ ὅποια καὶ μὲ πραγματείας στελλόμενα, καὶ ἄδεια εἰς τὴν

τὴν Τυρκίαν, πωλῶνται πρὸς χρῆσιν καὶ τῶν πραγματευτῶν διὰ τὰς πραγματείας των, καὶ τῶν εἰκιακῶν δέλων διὰ τὰ ὄψωνίσματά των· ἐτι δὲ σκεύη ὡς καλάθια, κωδωνίδια, καὶ παρόμοια.

Τῶν ἄλλων μερῶν οἱ σχοῖνοι γίνονται χονδρότεροι, καὶ ἀπὸ αὐτῆς γίνονται αἱ κοιναὶ ψιάθοι διὰ στρώματα τῶν πτωχῶν, καὶ ὑποστρώματα εἰς τὰ παράβια, ὅταν φορτώνουσι πραγματείας χυτὰς, ὡς σιτάρια, καὶ ἄλλα γεννήματα, καὶ σταφίδας.

Τὸ καλάμι τῆτων, ἢτοι ὁ ἴδιος σχοῖνος εἶναι εὐχρηστος καὶ εἰς τὰς βαρελλοποιῆς, καὶ καδοποιῆς διὰ νὰ τὸν βάλλουσι μεταξύ εἰς τὰς δόγας, ἐπειδὴ ὑγραινόμενος οὐκ σήπεται, ἀλλὰ χονδρύνοντας ἐμποδίζει τὸ τρέξιμον τῆ ἀγγείου.

Σχοῖνος εὐώδης, εἶδος σχοίνου μὲ ἀρωματικὴν ὀσμὴν βλαστάνων εἰς τὴν Εὐδαίμονα Ἀραβίαν, καὶ ἄλλα Ἀσιατικὰ μέρη· τὸ ἄνθος εἶναι σπάνιον καὶ ζητεῖται πολὺ διὰ τὴν σύνθεσιν τῆς Θηριακῆς, ὅθεν οἱ Φαρμακοποιοὶ μεταχειρίζονται πολλάκις τὸ καλάμι ἀντὶ τῆ ἄνθους. Λέγεται δὲ Σχοινάνη.

Τὸ χόρτον τοῦτο ὑψηλῶναι ἕως ἓνα πόδα, αἱ ρίζαι τε εἶναι μὲ κόμβους πολλὰς, τὰ φύλλα τε ὡς τῆ κριθαρίσ, τὰ ἄνθη τε μικρὰ, καὶ κόκκινα, καὶ τῆ ὅλου ἢ γεῦσις νοστήμη, θερμὴ, καὶ ἀρωματικὴ, καυστικὴ.

Τὸ ἄνθος τε διὰ νὰ ἦναι καλὸν πρέπει νὰ ἦναι κόκκινον εἰς τὸ βάθος τῆ κάλυκος, καὶ νωπὸν ὅσον δυνατόν, τὸ δὲ καλάμι ξανθὸν, ὀλάκαιρον, καὶ ἀρωματικόν· *Juncus odoratus* Λατινιστὶ λέγεται.

Σχοῖνος, ἢ Σχιῖνος, ἀπὸ τῆ σχίζω τὸ Μαστιχόδενδρον, ὅτι σχίζεται διὰ νὰ στάξῃ ἢ Μαστίχη. Ἴδὲ ΜΑΣΤΙΧΗ.

ΣΧΟΙΝΙΪΟΝ, ὅτι κατ' ἀρχὰς ἀπὸ σχοῖνον ἐκλώσθη, τῶρα δὲ εἶναι σύνθετον ἀπὸ πολλὰ κανναβίσια νήματα περικλωσμένα εἰς ἓν· τὸ πολὺ ψιλὸν ὀνομάζεται ράμμα, διότι χρησιμεύει διὰ ράψιμον, τὸ δὲ πολλὰ χονδρὸν κάμηλος. Μεσαῖα μεταξύ τῆτων εἰς διαφόρους

ἔια-

διαμέτρους γίνονται τὰ σχοινία περι τῶν ὁποίων ὁ λόγος.

Πολυειδῆς εἶναι ἡ χρῆσις τῶν σχοινίων εἰς τὰς ἀνθρωπίνους ἐργασίας, καὶ χωρὶς νὰ τὰς ἀριθμήσω, ἀρκεῖ νὰ προσθέσω ὅτι χρησιμεύουν διὰ δέσιμον, σφίγγισμον, ἀπόσυρμα, κρέμασμα, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλὰ τὰ περισσότερα ἐξοδεύονται εἰς χρῆσιν τῶν καραβίων, καὶ ἄλλα εἰς σύνδεσμον τῶν πραγματειῶν μέσα εἰς τὰς βάλλας, καὶ κιβώτια.

Διαιρῶνται τὰ σχοινία εἰς πισσωμένα, καὶ εἰς ἀπίσσωτα, τὰ πρῶτα χρησιμεύουν κυρίως διὰ τὰ καράβια, ἐπειδὴ ἡ πίσσα τὰ φυλάττει ἀπὸ τῆς νῆς βραχῆς εὐθύς, καὶ νὰ σαπῆν· τὰ ἀπίσσωτα δὲ εἰς τὰ λοιπὰ ἔργα.

Ὅσον τὰ σχοινία εἶναι μετρίως κλωσμένα, ἤτοι μῆτε πολὺ, διότι σπάνουν, μῆτε ὀλίγον, διότι κόπτονται, ὄντα ἀπαλά, ὁμαλά, καὶ ἰσοπαχῆ, νέας κατασκευῆς καὶ φυλαγμένα ἀπὸ σῆψιν, ἄλλο τόσον εἶναι καλά.

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κλώθουν μερικὰ, ἀλλ' ἢ διὰ τὴν ἀτεχνίαν, ἢ διὰ τὴν ἀχρειότητα τῆς καννάβως δὲν εἶναι τόσον καλά, ὥστε εἰμεθα ἀναγκασμένοι νὰ τὰ μεταφέρωμεν ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν, ὅπου καὶ τὸ καννάβι, καὶ ἡ τέχνη ὑπερτερῶν. Εἶναι ὅλα τυλιγμένα κυκλικῶς κατὰ διαφόρους διαμέτρους, καὶ πωλῶνται μὲ τὸ καντάρι· πολλὰ ἐκκομίζονται καὶ ἔξω τῆς Ἑλλησπόντου διὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος, ἀφ' οὗ ἀναπληρωθοῦν αἱ χρεῖαι τῆς Βασιλευούσης, ἢ ὅταν ἦναι εἰς Ῥωσικὸν καράβι, καὶ ὁ Ῥῶσος ἔμπορος ζητήσῃ τὴν ἐξόδοκ διὰ Βασιλικῆ διατάγματος κατὰ τὰς συνθήκας.

Γίνονται σχοινία καὶ ἀπὸ τρίχας αἰγῶν πλεκτὰ, ἢ κλωστὰ, τὰς ὁποίας ὀνομάζομεν τριχιάς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ Ἡπειρον.

Γίνονται καὶ ἀπὸ τὴν ἐσωτέραν ἐπίδερμίδα τῆς φιλύρας κλωσμένα, καὶ τὰ μεταχειρίζονται οἱ ὄφθαλμοί, καὶ εἰς δέματα βαλλῶν, ὡς εὐθυνώτερα.

Σχοινόπλεγμα, ἢ σχοινόπλοκον τὸ Γαῖτάνι γινόμενον ἀπὸ χρυσόν, ἄργυρον, μετάξι, λινάρι, βαμβάκι, καὶ

καὶ μαλλί, μὲ τὸ πλέξιμον στρογγύλον, καὶ μακρὺ, καὶ χρήσιμον εἰς δεσίματα διάφορα, καὶ διὰ τὰς ὤας τῶν ἐνδυμάτων, καὶ ἄλλων ἐπίπλων, καὶ διὰ τὰς συρράφας μερικῶν.

Τὰ τοιαῦτα σχοινοπλέγματα εἶναι εἰς μεγάλην χρῆσιν εἰς τὴν Τουρκίαν μάλιστα τὰ μεταξωτὰ, καὶ τὰ μάλλινα διὰ τὰς ῥηθείσας τῶν ἱματίων ὤας, ἀλλὰ καλῆ τύχῃ ὅλα πλέκονται παρὰ τῶν κατοίκων, καὶ μάλιστα τῶν Ἑβραίων· βάφονται εἰς διάφορα χρώματα διὰ τὰ προσαρμολογῆν μὲ τὸ κυριώτερον τοῦ ἐνδύματος χρώμα, ἂν ᾖ πολυχρῶον. Αὐτὰ ὅμως γίνονται ἀπλά, ἢτοι μονόχρωα, ἐκτὸς σπανίων τιῶν εἰς τὴν Θεσσαλίαν, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν, ὅπερ καὶ ποικίλα σχοινοπλέγματα γίνονται, καὶ μεταχειρίζονται.

Τὰ χρυσᾶ, καὶ ἀργυρᾶ πλέκονται μὲ τοιαῦτα σύρματα, καὶ τὰ μεταχειρίζονται αἱ γυναῖκες, καὶ διὰ βαρῆα οἰκιακὰ ἐπιπλά, ἢτοι χρυσοῦφανα.

Μάλλινα πλέκονται εἰς τὴν Μοισίαν, καὶ τὰς Βουλγαρίας, καὶ δαπανᾶται πλῆθος πολὺ εἰς τὰς κάππας, ὥστε ἡ Κωνσταντινούπολις ἀποτελεῖ μεγάλην δαπάνην αὐτῶν, καὶ ὀλάκαιρα φορτία μεταφέρονται πωλούμενα μὲ τὸ κομμάτι.

T

ΤΑΒΙΝΙ, Ἰταλογαλλιστὶ, Χαρές Τουρκιστὶ, καὶ Μεταξωτὸν Κυματηρὸν ἄς ὀνομασθῆ ἀπὸ ἡμᾶς. Ἴδὲ ΜΕΤΑΞΩΤΑ'.

ΤΑΙΝΙΑ, ἡ κοινῶς κορδέλλα ἀπὸ τῆ Ἰταλικῆ· ὕφασμα λεπτὸν, καὶ στενὸν ἀπὸ μετάξι, καὶ τῆμα, βαμβακρὸν, λινὸν, καὶ μάλλινον.

Χρησιμεύουν αἱ ταινίαι εἰς διάφορα εἶδη στολισμῶν γυναικείων, καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων, καὶ ὅλαι φέρονται εἰς τὴν Τυρκίαν διὰ τῆς Γερμανίας, καὶ Ἑνετίας.

Τὸ πλάτος των διακρίνεται ἀπὸ τῆς ἐπιγεγραμμένου

εἰς

εις τὰ τυλίγματα των ἀριθμούς, ἀπὸ τοῦ $\frac{1}{2}$ τὸ ὁποῖον
δηλοῖ στενώτατον ἕως τῆς 13, καὶ εἶναι ἢ $2\frac{9\frac{1}{2}}{1}$ δακτύ-
λους ποδὸς βασιλικῆς τῆς Γαλλίας, τὸ δὲ μῆκος κατὰ
τὸ ἔργοχειρεῖον.

Ἡ πώλησίς των γίνεται μὲ τὸν πῆχυν, καὶ τὸ λια-
νοπωλεῖον ἀπὸ τῆς λεπτοπώλας· εἶναι δὲ καὶ διαφό-
ρων χρωμάτων κατὰ τὴν ζήτησιν τῶν ἐμπόρων, καὶ τὴν
συνήθειαν τῆς τόπυ, καὶ προσέτι μὲ χρυσᾶ, ἢ ἀργυρᾶ
κεντήματα, ἢ ἀπλῶς μὲ σειράς πολυχρόες ὑφασμένα,
ἢ καὶ μὲ ἄνθη συμπεπλεγμένα, καὶ ἔτι κολλαρισμέ-
ναι, καὶ ἑτερόχροι, ἢτοι ἀπὸ τὸ ἓν μέρος ἔχουσαι τὰς
σειράς.

Ὅλαι αὐταὶ ἐμβαίνου εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς Τυρκίας,
ἔξω ἀπὸ τὰς ἀπὸ μαλλί, αἱ ὁποῖαι δὲν συνεθίζονται.

ΤΑΚΑΜΑΚΑ εἶδος ῥητίνης, ἢ κόμμεως τῆς Νέας
Ἰσπανίας, καὶ τῆς Μαγαδασκάρη, ἀποστάζον ἀπὸ δέν-
δρον μέγα, ὁμοιάζον μὲ τὰς Λεύκας τῆς Εὐρώπης, καὶ
καρποφορῶν κόκκινα κάρυα, ῥητινώδη μὲ ὑπερβολὴν· οἱ
αὐτόχθονες ὀνομάζου Ἀράμη τὸ δένδρον τῆτο.

Ἐξάίρετον Sublime ὀνομάζου οἱ Φαρμακοποιοὶ, ὅ-
σων ἀποστάζει καθ' ἑαυτὴν χωρὶς ἐντομῆς· ἡ ξηρὰ κοκ-
κινωπὴ, διαφανὴς πικρὰ, καὶ μὲ ὀσμὴν δυνατὴν Λαβάν-
δας εἶναι καλή.

Ἡ περισσοτέρα εἶναι εἰς δάκρυ, ἢ μάζαν συναζομέ-
νη παρὰ τῶν αὐτοχθόνων διὰ τῆς ἐντομῆς, ὡς τὰ λοι-
πὰ κόμμεα· πρέπει καὶ αὐτὴ νὰ ἦται ξηρὰ, καθαρὰ,
καὶ μὲ ὀσμὴν ὡς τὴν ἄνω, διὰ νὰ ἔχη καλὴν ποιό-
τητα.

Ἐκεῖ χρησιμεύει τοῦ δένδρου τὸ ξύλον διὰ σανίδας
ναυπηγησίμους, καὶ ἡ ῥητίνη διὰ πίσσωμα· εἰς ἡμᾶς
δὲ ἡ Τακαμάκα διὰ τὰ ρευματικά ἀπὸ κρυολόγημα,
διὰ νὰ πρᾶύνη τὸν ὀδοντόπονον, καὶ διὰ βάλσαμον ὠ-
φελιμώτατον εἰς τὰς πληγὰς.

ΤΑΛΚΟΣ, πέτρα στιλπνὴ, καὶ διαιρημένη εἰς φύλ-
λα ψιλὰ, καὶ διαφανῆ εἰρισκομένη εἰς τὴν Κύπρον,
Καππαδοκίαν, Ἰσπανίαν, καὶ ἄλλα μέρη· τὰ λεπτά
φύλ.

φύλλα της χρησιμεύουν ἀντὶ ὑελίων εἰς εἰκόνας, καὶ τὰ τῶν Ἀγιοριτῶν γλυπτὰ ἐγκόλπια, καὶ τὰ ἐγκαυστικά, καὶ παρόμοια. Οἱ τρυφηλοὶ, καὶ ἄσωτοι Ῥωμαῖοι μετεχειρίσθησαν τὸν Τάλκον διὰ νὰ κτίσεν ὀλόκληρα παλάτια, καὶ ἐλιθόστρωσαν τὸ Καπιτώλιον.

Ἐγκρίνεται ὁ Τάλκος τῆς Ἑνετίας διὰ τὴν λευκότητά τε ἄλλ' ὁ Ῥωσσικός, καὶ Περσικὸς ὑποκόκκινος πρὸ τῆς διαιρέσεώς τε εἰς φύλλα, εἶναι λευκότετος καὶ διαφανέστερος ἀπὸ τὸν Ἑνετικὸν μετὰ τὸ χῶρισμα.

Εἶναι ξηροτάτη αὐτὴ ἡ πέτρα, καὶ μ' ὅλον τῆτο φαυμῆνη δαίχει ὡς ἀλειμμένη μὲ ἔλαιον· μὲ δυσκολίαν καίεται, καὶ δέν τιτανῆται· εἶναι λοιπὸν εἶδος ἀμιάντη διαφέρουσα κατὰ τὸν τρόπον τῆς διασχίσεως. Ἰδὲ ΣΤΥΨΙΣ ΤΡΙΧΩΔΗΣ.

ΤΑΜΑΡΙΝΘΟΣ, ἡ Ταμάρινδος ἀπὸ τοῦ Ἰνδικοῦ δένδρον ἐκείνου τῆς θερμῆς κλίματος, καὶ τῆς Ἀφρικῆς, μέγα, καὶ κωνοειδῶς μὲ πλάτος ὑψόμενον, μὲ λεπτῆς, καὶ πυκνῆς κλώνες, καὶ φύλλα πράσινα, ὡς πολύτριχον. Οἱ Ὀλλανδοὶ τὸ φυτεύουν εἰς τὰς ὄχθας τῶν διαρύγων τῆς κατὰ τὴν Ἀσίαν Βαταβίας διὰ τὸ βαθύσκιόν του.

Ὁ συνώνυμός τε καρπὸς γίνεται μετὰ τὰ κιτρινωπὰ, καὶ ἰνώδη ἀνθητε, κατ' ἀρχὰς πράσινος, ἔπειτα κόκκινος, καὶ ὠριμάζοντας μαυρίζει· περιέχει βολβὸν μαῦρον, καὶ ὑπόξυνον, καὶ σπῆρον ὅμοιον μὲ λαθύρι.

Καλῆ γνωρίσματα τὸ νὰ ἦναι μαῦρος, παχύς, νωπὸς, ὑπόξυνος, καὶ νόστιμος εἰς τὴν γεύσιν.

Ἐχει ἐνέργειαν διαφορητικὴν, καὶ καθαρτικὴν, καὶ χρησιμεύει εἰς τὰς ἰατρὰς.

ΤΑΜΑΡΙΚΗ, εἶδος βάττε μὲ μικρὰ φύλλα, καὶ καρπὸν ὑπόμαυρον· χρησιμεύει τὸ ξύλον της ἀντὶ τῆς Κικίδος εἰς τὰς βαφεῖς, καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐναντίον τῶν σπληνιακῶν· οἱ χυμικοὶ ὁμοίως δίδουν εἰς τὴν Φαρμακοποιίαν καὶ ἄλας ταμαρίκης, λευκὸν, κρυσταλλῶδες.

ΤΑΨΗΣ, Tapet, ὁ Σιτζαδὲς, ὕφασμα μάλλιον, μὲ πτίλον ἑτερόμαλλον ἀπὸ τὸ ἴδιον μαλλί, ἢ καὶ ἀ-

πὸ μετὰξι συνυφαινόμενον εἰς εἶδος τῶν ἑτερομάλλων ὑφαντῶν.

Ἡ Μικρὰ Ἀσία, καὶ Περσία ὑφαίνει τὴς καλητέρας, καὶ βαστακτηρῆς Τάπητας εἰς διάφορα μεγέθη, ἦτοι μικροὺς διὰ τὸ προσκύνημα τῶν Μωαμεθανῶν, ἐπιμήκεις (τὴς ὁποῖας καὶ κυρίως σιτζαδέδες λέγουσι), καὶ καλητέρας ἀπὸ τὴς μεγάλης πολὺ· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ σκέπασμα τῆς ἐφιππίου· οὗτοι πωλῶνται μὲ τὸ κομμάτι.

Οἱ δὲ μεγάλοι χρησιμεύουν διὰ στρώσιμον εἰς τὸ ἐμβαδὸν τῶν κοιτῶνων, καὶ θαλάμων, (συνήθεια αὕτη παλαιά, ὅθεν τὸ τοῦ Διογέους, πατῶ τὴν Πλάτωνος κενοσπυδίαν) δὲν γίνονται ὅμως μὲ τόσον καλὸν ὕφασμα, ὡς οἱ μικροί, καὶ πωλῶνται μὲ τὸν πῆχυν τετραγωνικῶς μετρήμενοι.

Γίνονται καὶ κατώτεροι μὲ μακρύτερον τὸ πτίλον, καὶ χωρὶς πτίλον ὕφαντὰ χαλία (καὶ τῆτο τὸ ὄνομα δίδεται εἰς τὴς μεγάλης τάπητας) εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην· ὅλα ποικίλα μὲ διαφόρας γραμμάς χρωματισμένας, καὶ ἄνθη χωρὶς συμμετρίαν ἐντελῆ, καὶ ἀπὸ ὅλα ταῦτα δαπανῶνται πλήθη εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ἡ Σμύρνη στέλλει ἀπὸ τὰ πρῶτα δύο εἶδη εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅπως ὑφαίνονται μὲ χρώματα ζωηρότερα, καὶ σχέδια ἐξάριστα, μάλιστα εἰς τὴν Ἀγγλίαν, καὶ Γαλλίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἀρκετὰ κρυστὰ ἐκβαίνει ὀγλίγωρα τὸ πτίλον των, καὶ φθείρονται· τὰ δὲ Ἀσιατικά, καὶ κατὰ τὰ διαρκουῶντα περισσότερον χρώματα, καὶ κατὰ τὸ ὕφασμα, διαρκῶν ἔτη πάμπολλα, εἰάν δὲν ἀμεληθῶν τὸ καλοκαίρι νὰ τὰ φθείρη ἢ βοτρίδα, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι ὑποκείμενα, καθὼς ὅλα τὰ μάλλινα ὕφασματα.

ΤΑΨΙΧΟΣ. Ἰδὲ ΠΑΣΤΡΩΜΑΣ.

ΤΑΨΤΑΡΟΝ. Ἰδὲ ΤΡΤΓΓΙΑ.

ΤΑΨΕΤΑΣ. Ἰδὲ ΜΕΤΑΨΩΤΑΨ.

ΤΑΨΙΑΨ, ἢ Ψαταψιά. Ἰδὲ ΖΑΨΧΑΡΙ περὶ τὸ τέλος τῆς Ἀρθρῆς.

ΤΕΨ.

ΤΕΛΙ. Ἰδέ Σύρμα.

ΤΕΝΣΟΥΦΙ. Ἰδέ ΚΟΥΡΣΙ.

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, δένδρον, καὶ Τερεβινθίνη, ἢ Τρεμεντίνα, ρητίνη ἢ κόμμι ἀποστάζον διὰ τῆς ἐντομῆς ἀπὸ διάφορα ρητινώδη δένδρα, ὡς ἡ καθ' αὐτὸ Τερέβινθος, ἡ Πεύκη, ἡ Ἐλάτη, καὶ τὰ ὅμοια· γνωρίζεται δὲ μὲ τρία ταῦτα τὰ ὀνόματα, ἥτοι Τερεβινθίνη τῆς Χίος, τῆς Ἑνετίας, καὶ τῆς Βερδηνγάλης.

Ἡ τῆς Χίος φημίζεται διὰ καλυτέρα· διότι εἶναι ἀπὸ καθ' αὐτὸ τερέβινθον· δένδρον ἀειθαλές, βλαστάνον εἰς ὅλον τὸ Νησίον, χωρὶς καλλιέργειαν, μὲ ξύλον σκληρὸν, καὶ μαῦσον, φλοιὰν λεπιδωτὴν στακτομέλαιναν, ὡς τοῦ Μαστιχοδένδρου, καὶ καρπὸν, ὡς λεπτοκάρυα εἰς εἶδος πιστακίων, καὶ ἄλλων, ὡς τὲς κόκκας τῆς ἀρκεύθου. Ὁ περίφημος Βοτανικὸς Λινναῖος συναριθμεῖ ὑπὸ τὸ Πιστακίας ὄνομα τὴν Τερέβινθον, τὸν Σχίνον, καὶ ἄλλα ἕως τῶν δέκα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τῶ δένδρου.

Ἡ Χίος ἐκβάλλει ἐτησίως περὶ τὰς 300 ὀκάδας Τερεβινθίνην, ποσότητα μικροτάτην, ὡς πρὸς τὰς χρείας τῆς Ἰατρικῆς· ἔχει καὶ ἡ Κύπρος Τερεβίνθους, ἀλλ' ὀλίγας· συνάζεται τὸ κόμμι παρὰ τῶν Χίων χωρικῶν, καὶ πωλεῖται εἰς τὸν τόπον· εἶναι ἀντίδοτον, καὶ αἱ Χῖαι τὸ μεταχειρίζονται διὰ τὸ πτίλωμα, ἥτοι χνέδισμα τῶν προσώπων εἰς ἑαυτὰς, καὶ ἄλλας.

Εἶναι ἐξαίρετον πρὸς ἐνδυνάμωσιν τῶ στομάχου, βάλσαμον φυσικὸν ἐκλεκτὸν, καὶ διερητικώτατον, διὰ τῆτο δὲν πρέπει νὰ δίδηται εἰς ὄσους πάσχουν ἀπὸ λιθιάσιν· αἱ λοιπαὶ δύο καταχρηστικῶς ὀνομάζονται Τερεβινθίνας, ἐπειδὴ δὲν εἶναι ρητίναι Τερεβίνθου, ἀλλ' ἄλλων δένδρων· δηλαδὴ

Ἡ Βενετικὴ Τερεβινθίνη, εἶναι ρητίνη κυρίως ἀποστάζουσα ἀπὸ πεύκας, πίτυας, καὶ ἐλάτας εἰς τὲς ὄρυμνές τῆς Πιλάτρας, ἢ φυσικῶς· καὶ εἶναι βάλσαμον μὲ τὰς ὁμοίας ἐνεργείας μὲ τὸ Περικιανόν, ἢ διὰ τῆς ἐντομῆς, καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἐμπορικὴ Τερεβινθίνη, ἡ ὁποία διαδίδεται εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ εἰς τὴν Τυρ-

κίαν

κίαν ὁμοίως, ἀναγκαία διὰ τὴν Βερνίκην εἰς τὰς ζα-
γράφας· πρέπει ὅμως νὰ ᾔηται λευκὴ, καὶ νὰ μὴ ἔχη
Τερεβινθέλαιον.

Ἡ Βερδιγαλλικὴ ἀπὸ Βερδιγάλλης (Bourdeaux)
Πόλεως τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία καὶ κοινὴ λέγεται, εἶναι
λευκὴ, καὶ πυκτὴ ὡς τὸ μέλι, καὶ σύνθετος ἀπὸ διά-
φορα ἄλλα εἶδη, καὶ ἀπὸ ὑγρόπισσαν (κατράμι).

ΤΕΡΕΒΙΝΘΙΉΝΗ ὀνομάζεται καὶ τῆ κέδρου τὸ ἀπό-
σταγμα, ἥτοι κόμμι. Ἰδὲ ΚΕΔΡΟΣ.

ΤΕΦΤΙΚΗ. Ἰδὲ ΠΤΙΛΟΝ.

ΤΖΑΝΦΕΨΙ. Ἰδὲ ΜΕΤΑΞΩΤΑ΄.

ΤΗΓΑΝΙ, σκεῦος διὰ μαγειρίαν ἀβαθεῖς, ἥτοι μὲ μι-
κρὸν ὑψωμα τῆς περιφερείας τε, καὶ λαβὴν μακράν. Γί-
νεται δὲ ἀπὸ χαλκόν, τὸ ὁποῖον πολλάκις διὰ τὴν ἐ-
νῆσαν χάλκακρον τοῦ μετάλλου, πικρίζει τὸ φαγητόν·
ἀπὸ σίδηρον, καὶ αὐτὰ εἶναι καλῆτερα, μάλιστα ὅταν
ᾔηται σφυρήλατα, ὁποῖα φέρονται ἀπὸ τὴν Γερμανίαν διὰ
τῆ Τριστίου, καὶ αὐτὰ μόνα, καὶ πρὸς ὀλίγον, ἐμ-
βαίνον εἰς τὸ ἐμπόριον· τἄλλα κατασκευάζονται εἰς τὸν
τόπον, καὶ ἀπὸ πηλόν· χρησιμεύουσι δὲ τὰ τηγάνια
δι' ἔψημα φαγίων, καὶ ξηρῶν τινῶν ὡς ὁ καφὲς, καὶ ἰα-
τρικὰ παρόμοια ξηρά.

ΤΗΛΙΣ (Foenugraecum, Fénu grec) χόρτον γινόμενον
εἰς διάφορα μέρη τῆς Γαλλίας, καὶ ἄλλε ὀνομαζόμενον,
καὶ Αἰγοκέρας, καὶ Senegré, μὲ φύλλα μικρότατα, ἡμι-
στρόγγυλα, ὀδοντωτὰ, καὶ βαλμένα ὡς τῆ τριφυλλία,
ἄνθος μικρότατον λευκόν, καὶ ἀπὸ αὐτὸ γεννᾶται λο-
βὸς μακρὺς, καὶ ἀκιδωτὸς, ὅμοιος μὲ κέρατον, ἀπὸ τὸ
ὁποῖον ἐπωνομάσθη· μέσα εἰς αὐτὸ εἶναι σπόρος μι-
κρότερος ἀπὸ τὸν Κανναβόσπορον, στερεὸς, τρίγωνος,
καὶ βαρύσμος· τὸ κίτρινον χρῶμά του παλαιόνοντας
κοκκινίζει, καὶ μαυρίζει σχεδόν. Οἱ βαφεῖς τὸ μετα-
χειρίζονται διὰ τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα· ὁμοίως οἱ ἰατροί,
καὶ οἱ ἵπποτρόφοι διὰ νὰ δώσῃν ὄρεξιν εἰς τὰς ἵππους·
γίνεται ἀρκετὸν ἐμπόριον εἰς αὐτὸν τὸν σπόρον εἰς τὴν
Εὐρώπην.

ΤΙ΄

ΤΙΓΡΙΣ. Ἴδὲ ΠΑΡ' ΔΑΛΙΣ.

ΤΙΡΤΙΡΙ. Ἴδὲ ΣΥΡΜΑ.

ΤΙΤΑΝΟΣ, καὶ Τιτάνωμα, ἡ παρὰ τῶν χυμικῶν διάλυσις τῶν πραγμάτων εἰς ἀσβέστην. Ἴδὲ Ἀσβεστή.

ΤΟΜΒΑΪΚΙ. Ἴδὲ ΖΙΓΚΟΣ, καὶ **ΧΡΥΣΟΨΑΛΚΟΣ.**

ΤΟΠΑΪΖΙΟΝ, πετραδίον διαφανὲς μὲ χρῶμα χρυσοῦ κίτρινον, καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ τῶν Ἀρχαίων Χρυσόλιθος· εἶναι σκληρὸν, καὶ στιλπνῆται ὠραιότατα· εὐρίσκονται εἰς τὰς Ἰνδίας, τὴν Αἰθιοπίαν, τὴν Περουῦν, καὶ τὴν Βοημίαν· τὸ Ἀσιατικὸν εἶναι ἐγχριτότερον, καὶ τὸ χρῶμα τὸ κλίνει εἰς τὸ λεμονί μὲ ὠραιότητα· τὰ Περσιανὰ εἶναι μαλακώτερα, καὶ τὸ χρῶμά των, ὡς τοῦ χρυσομήλας (νερανσίε)· τὸ δὲ Βοημικὸν εἶναι κίτρινον, ὑπομέλανον, καὶ μαλακώτερον, διὰ τοῦτο καὶ ὀλιγώτερον· στιλβῶνεται, καὶ ἐπομένως εἶναι κατώτερον ἀπὸ τὰλλα.

Εὐρίσκονται πολλὰ μεγάλα τοπάζια, καὶ ὁ Ταβερνιέρος γράφει ὅτι εἶδε μεταξύ τῶν πολλῶν τῆς Μογόλου πετραδίων, τοπάζι 157 $\frac{1}{4}$ κερατίων, ἀγορασμένον διὰ 271,500 λίτρας Γαλλικῆς, ἰσοτιμημένας τώρα μὲ τὸ γρόσσιμας σχεδόν.

Κατασκευάζονται εὐκολώτατα τὰ ψευδοτοπάζια, καὶ εἰς τὸ ὀμμάτι δὲν διαφέρουν παντελῶς ἀπὸ τὰ ἀληθινά. Ἴδὲ καὶ **ΠΕΤΡΑΪΔΙΟΝ.**

ΤΟΡΝΟΣ, Μηχανὴ ἀναγκαία εἰς πολλὰς τέχνας διὰ τὰ κάμη στρογγύλα, κυλινδροειδῆ, σφαιρικὰ, ἢ ὠσειδῆ πολλὰ πράγματα, ὡς χρυσοῦν, ἄργυρον, καὶ τὰλλα μέταλλα· ἐλεφάντινον, ξύλα, κέρατα, ὄστρακον χελώνης, καὶ ἄλλα, καὶ τὰ στιλβῶση τὰ πετραδία, καὶ τὰ τὰ ἐξομαλύη.

Πολλοὶ τῶν φιλονεοτεριστῶν φρονεῖν, ὅτι ἀληθινὰ εἶναι παλαιστάτη τῆς τὸρνε ἢ ἐφεύρεσις, ἀλλὰ διωρθώθη μετὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν τεχνῶν· ἀλλ' ὅταν στοχασθῶν τὰ σωζόμενα ἀρχαῖα σκεύη εἰς τὰ ταμεία τῶν περιέργων στολισμένα μὲ ἀναγλυφὰς ὠραίας, καὶ ὠραιότατα

τα

τα τορνευμένα, αναγκάζονται νὰ ὁμολογήσουν, ὅτι μὲ ὄλην τὴν ἐπίδοσιν τῶν τεχνῶν εἰς τὸν αἰῶνά μας ἀκόμη εἴμεθα μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσωμεν τοὺς Ἀρχαίους ἐκείνους Ἑλληνας τεχνίτας εἰς τὸ τόρνευμα.

Οἱ μεγάλοι Τόρνοι κατασκευάζονται ἀπὸ ξύλον· περιδέονται ὅμως κατὰ τὴν χρείαν μὲ σιδηρᾶς, ἢ χαλκᾶς πλάκας, ἢ σύρματα· καὶ οἱ δύο ὀβελίσκοι οἱ βαστῶντες ἐκατέρωθεν τὸ τορνευμένον εἶναι πάντοτε ἀπὸ σιδηρον.

Ὅταν τὸ τορνευμένον ᾖ βαρὺ, ὁ τόρνος ἔχει τροχὸν ἀπὸ ἓν μέρος, καὶ περιστρέφεται ὁμοῦ μὲ ἐκεῖνο παρὰ δύο ἀνθρώπων, καὶ τοιοῦτοι εἶναι οἱ κίονες ἀπὸ ξύλον, ἢ ἀπαλὸν μάρμαρον.

Ὅταν ᾖ ἐλαφρότερον γυρίζεται μὲ τὸ ποδάρι τοῦ τορνευτῆ πατῆντος εἰς πατήτραν ἔχουσαν δεμένον τὸ περιτυλιγμένον εἰς τὸ τορνευόμενον πρᾶγμα σχοινίον, καὶ δεμένον ἄνωθεν εἰς ἐλαστικὸν ξύλον, τὸ ὁποῖον μετὰ τὸ σήκωμα τῆ ποδαρίας σύρει ἄνω τὸ σχοινίον, καὶ σηκώνει τὴν πατήτραν.

Διὰ τὰ σκληρὰ, καὶ λεπτὰ ἔργα ἔχου τόρνες σιδηρῆς οἱ τεχνῖται.

Τόρνος λέγεται καὶ τὸ τζικρίκι τῶν γυναικῶν, μὲ τὸν ὁποῖον κλώθου τὸ νῆμα, καὶ εἶναι ξύλινος, καὶ εὐχρηστος διὰ τὰ βαμβακερὰ νήματα· τὸ λέγουσιν καὶ ροδά-νι αἱ γυναῖκες ἀπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ ρότα, καὶ ρόδα, ὁ τροχός.

ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΛΙΘΟΣ, ἢ κυανῆ καὶ Τυρκιστὶ Περουζές, πέτρα τιμία χρώματος κυανοῦ, ἐπίσκιος, καὶ σπανίως ὀλίγον διαφανής· ὠνομάσθη δὲ Τυρκικὴ, ὅτι ἢ καλντέρα εὐρίσκεται εἰς τὸ Τυρκιστὰν, πατρίδα, καὶ πηγὴν τῶν Τυρκῶν.

Εἶναι καὶ αὐτὴ, ὡς πολλὰ ἀπὸ τὰ πετράδια, Ἀσιατικὴ, καὶ Δυτικὴ· ἢ Ἀσιατικὴ ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰς ἀπὸ παλαιὸν ὀρυκτεῖον (Ἐσκὶ Μαδέν) καὶ εἰς νέον· ἢ πρώτη ἐξορύσσεται εἰς τὰ ὀρυκτεῖα τῆ Νικαπύρου, καὶ Καρασῦ εἰς βυθὸν κείμενον μεταξὺ Ἰρκανίας, καὶ Παρ-
σι-

Θικῆς τεσσάρων ἡμερῶν δρόμον μακρὰν ἀπὸ τὴν Κασπίαν· ἡ δὲ νέα (Γενί Μαδέν) ὀνομασθεῖσα, διότι εὗρεθῆ πολλοὺς αἰῶνας μετὰ τὴν πρώτην, καὶ παλαιὰν, ὀλίγην ὑπόληψιν ἔχει εἰς τὴν Περσίαν.

Ὅλον τὸ πρῶτον τῶν παλαιῶν ὀρυκτείων, κατὰ τὸ δικαίωμα εἰς τὰ μεταλλεῖα, ἀνήκει εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Περσίας, ὁ ὅποιος ἀφ' ἑ διαλέξῃ τὰς καλητέρας πωλεῖ τὰς λοιπὰς· μ' ὅλον τῆτο ὅταν τινὰς ξένος, καὶ ἄλλοδαπῆς πηγαίῃ εἰς τὰ ὀρυκτεῖα ἐκεῖνα, ἢμπορεῖ εὐκολὰ νὰ ἀγοράσῃ καὶ ἐξαιρέτως εἰς εὐθυνας τιμὰς ἀπὸ τοὺς σφετερίζοντας αὐτὰς βασιλικὰς ἐφόρους, εἰς τὰς ὁποίους συμφέρει τὸ νὰ τὰς πωλήσῃν εἰς τὰς ξένους διὰ νὰ μὴ φανερωθῆν.

Διαφέρει ἡ Ἀσιατικὴ ἐπειδὴ κλίνει περισσότερο εἰς τὸ κυανὸν ἀπὸ τὴν Δυτικὴν, ἡ ὁποία εἶναι ὑποπράσιτος· εὐρίσκονται εἰς τὴν Γαλλίαν καλαὶ, καὶ εἰς ἄλλα μέρη.

Ἡ πέτρα αὕτη γλύπτεται εὐκολὰ, καὶ οἱ Τούρκοι τὴν μεταχειρίζονται κατὰ προτίμησιν διὰ σφραγίδας τῶν δακτυλίων των· οἱ δὲ Εὐρωπαῖοι κατασκευάζουν καὶ σταυρὸς μικρὸς ἢτοι ἕως 2 δακτύλων μήκους, καὶ ἀποδίδου εἰς αὐτὴν συμπαθητικὴν τινα ἐνέργειαν εἰς τὰς ἀσθενείας· ὅτι δηλαδὴ ἀλλάσσει χρῶμα, ἢ διαρρήγνυται, καὶ σπᾶ κοντὰ εἰς τὸν κινδυνεύοντα ἀσθενῆ, τὸ ὁποῖον ὁ Κύρ Βοήκιος (Boece) Ἀρχίατρος τῆ Αὐτοκράτορος Ῥοδόλφου Β', σπευδάζει νὰ τὸ ἀποδείξῃ φυσικὸν ἀποτέλεσμα εἰς τὸ περὶ πετραδίων σύγγραμμά τε· ἀλλὰ δὲν τὸν πιστεύω.

ΤΟΥΤΙΑ, ἢ ΤΟΥΘΙΑ (Tuthie) καπνὸς μεταλλικὸς συναζόμενος ἐπάνω ἀπὸ τὰς καμίνας τῶν χωνευτηρίων τῆ ὀρειχάλκου, σκληρὸς, στακτομέλανος, καὶ λεπιδωτὸς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν μὲ μικρὰ σπυρία· οἱ βαναυσργῶντες τὸν ὀρείχαλκον κρεμῶν ἐπὶ τῆτου ἐπάνω εἰς τὰς καμίνας των βῶλκς πυλίνες διὰ νὰ κολλήσῃ εἰς αὐτὰς ἡ Τουθία.

Χρησιμεύει εἰς τὴν Ἱατρικὴν διὰ τὸν πονόματον λυο-
μέ-

μένη εις ροδόσταγμα, και ανακατωμένη με νωπὸν βού-
τυρον ὁμοίως και εις τὰς αίμορροΐδας, και ἄλλα
πάθη.

Κατ' ἀρχὰς ἡ Εὐρώπη ἐλάμβανε τὴν Τουθίαν ἀπὸ
τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλὰ τώρα ἡ Γερμανία ἐκβάλλει ἀρ-
κετὴν, και πωλεῖ εις ἐκεῖνα τὰ μέρη.

Ἡ προπαρασκευὴ (preparation) τῆς Τυθίας γίνεται
βάλλωντάς τιν ἐῖς χωνεῖον ἐπάνω εις κάμινον κοκκι-
ζωντάς τιν τρίς, και τασάκις σβύνωντάς τιν με ροδό-
σταγμα, ἢ στάγμα τῆ ἀρνογλώσσης, ἔπειτα τρίβωντάς
τιν εις πορφυροῦν μάρμαρον με τὰ ἴδια στάγματα ἕως
να γένη φίλος πηλός, και σχηματίζωντάς τιν εις τρο-
χίσκος τιν ξηραίνων.

Τὸ ἔξω χρώματις πρέπει να ἦναι σπυρωτόν, και
στακτομέλανον, τὸ δὲ ἐσωτερικὸν κιτρινωπὸν να ἦναι
δυσκολόθραυστος, και χωρὶς κόνιν ἄυτὰ εἶναι τὰ γνω-
ρίσματα τῆς καλιτέρας.

Τουθίαν, ἢ Τουτίαν, ὀνομάζομεν και τὸν Ζίγ-
κον. Ἰδὲ ΖΙΓΚΟΣ.

ΤΡΑ', Σύρμα ἐλατὸν, ἢτοι λεπτὸν, και ὀλίγον πλα-
τὺ ἀργύρου περιχρυσωμένου κατασκευάζεται εις τὴν
Κωνσταντινούπολιν, και χρησιμεύει διὰ στολισμὸν τῶν
πλοκάμων τῶν νυμφῶν. Ἰδὲ ΣΥΡΜΑ. Γίνεται δὲ και
ἀργυρᾶ, και κιβδήλη καθὼς ἐκεῖνο και ἀπὸ αὐτὸ
σφυρηλατουμένη, ἢ διαπερωμένη εις τρύπαν ἐπιμήκη
στενήν.

ΤΡΑΠΕΖΟΪΠΑΝΑ, Πανία λινᾶ με ποικίλον ὕφασ-
μα κατὰ διαφόρας γραμμάς, και ποικιλότητας ἀπὸ τὸ
ἴδιον λευκὸν χρώμα, χρύσιμα διὰ σκέπασμα τῆς τρα-
πέζης (ἐπιτραπεζίους ὀθῶνας) και διὰ χειρόμακτρα
τῶν ἐσθιόντων.

Ἡ Ὀλλάνδα ὕφαινει τὰ ἐξαιρετώτερα, και ἡ Ῥωσ-
σία τώρα τὰ μιμεῖται εις τὰ τοιαῦτα ὕφασματα ἢ
Τυρκία προβλέπει ὅσα τῆ χρειάζονται ἀπὸ αὐτὰ τὰ
μέρη, και τὴν Γερμανίαν. Ἰδὲ ΛΙΝΟΪΠΑΝΟΝ.

Ἡ πώλησις αὐτῶν γίνεται διὰ τὰ κοινὰ με τὸν πῆ-
χυν.

χυν· δια δὲ τὰ μεγάλα μονόφυλλα μὲ τὸν ἀριθμὸν, ἢ τοι ἐν τραπεζόπανον, καὶ 12 χειρόμακτρα.

ΤΡΕΨΟΤΣΑ (Paillette) μικρότατα κυκλικὰ φύλλα χρυσομένου ἀργύρου τρυπημένα εἰς τὸ μέσον, καὶ εὐχρηστα διὰ τὸ κέντημα εἰς πολλὰ γυναικῶν, καὶ παιδίων ἐνδύματα· εἶναι δὲ ἐπίπεδοι, καὶ βαθυλαί, καὶ βαμμένοι μὲ εἶδος ἐγκαυστικὸν εἰς διάφορα χρώματα.

Κατασκευάζονται εἰς τὴν Αὐστρίαν, ὅσαι φέρονται εἰς τὴν Τυρκίαν, καὶ πωλῶνται μὲ τὴν δραχμὴν παρὰ τῶν λεπτοπώλων.

Καθὼς εἶπομεν διὰ τὰ σύρματα, ἕτω γίνονται καὶ κίβδηλαι Τρέμουσαι ἐπάνω εἰς χαλκὸν χρυσομένον, ἢ ἀργυρωμένον, καὶ γνωρίζονται κυρίως μὲ τὸ καύσιμον εἰς τὴν φωτίαν· ἢ μετακόμισις γίνεται εἰς πυξίδας ἐμπεριεχίσσας διαφόρους φακέλλας χαρτίνους μὲ τριμέσας, καὶ ἐπιγεγραμμένους τὸ ζῦγι εἰς λόγια Γερμανικὰ, καὶ τὸν ἀριθμὸν, διὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται τὸ μέγεθος τῆς Τρεμύσης· αἱ μικρότεραι 00, κατὰ πρόοδον δὲ 0, 1, 2, 3, καὶ τὰ λοιπὰ μεγαλύνοντας τὴν διάμετρόν των.

ΤΡΙΧΑ ὀνομάζεται τὸ ἐπιφυόμενον εἰς τὰ δέρματα τῶν ζώων, καὶ μὴ συμπλεκόμενον φυσικῶς διὰ τὴν τραχύτητά τε, καθὼς εἶναι τῶν ἀνθρώπων, τῶν αἰγῶν, ἢ χαίτη, καὶ ἡ οὐρά τῶν ἵππων, ἢ ἕρα τῶν βοῶν, καὶ ἄλλων πολλῶν· Μαλλί δὲ τὸ ἐκ φύσεως συμπλεκόμενον, ὡς τῶν προβάτων, καὶ Πτίλον τὸ ἀπαλὸν τρίχωμα εἰς τὰς μασχάλας τῶν αἰγῶν, καὶ τῶν καμήλων.

Τρίχα Κεφαλῆς, τὴν ὁποίαν διὰ τὸ ἀπαλώτερον καὶ Μαλλία (καταχρηστικώτερον) Κεφαλῆς λέγομεν, εἶναι γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν τρίχες κομμέναι, καὶ χρησιμεύον δι' ὅσας γυναῖκας, ἢ ἀπὸ τὴν φύσιν, ἢ ἀπὸ ἀσθενείαν δὲν ἔχον ἐδικάτων, ἢ διὰ στολισμὸν θέλουσιν· αὐτὴ δὲ εἶναι ἔχον περισσότερα· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τὰς πηνίκας (περούκας) τῶν στενοφορεμένων γερόντων ἀνδρῶν.

Ἡ πρόβλεψις αὐτῶν γίνεται διὰ τὴν Τουρκίαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, καὶ πωλῶνται μὲ τὴν δραχμὴν τὰ ἄδε-

τα.

τα, ἢ παρὰ τῶν πηνικοποιῶν ὀλόκληρος πηνίκη μὲ τὸ κομμάτι.

Καλὰ εἶναι τὰ μικρότερα μὲ τρίχα ὀμαλὴν, ἀπαλὴν, καὶ βασταγερὴν, σημεῖον ὅτι εἶναι ἀπὸ ζωντανὸν ἄνθρωπον κομμένα· τὸ δὲ χρῶμα κατ' ἀρέσκειαν τῆ ἀγοραστῆ, ὅς τις εἶναι ἀναγκασμένος νὰ τὰς προσαρμόσῃ μὲ τὸ χρῶμα τῶν φυσικῶν τῆς κεφαλῆς τε.

Τρίχα Αἰγός. Ἡ Πελοπόννησος, καὶ πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ Ἡπεῖρος τρέφοντα πολλὰς αἰγας, κυρεῦσιν καὶ ἀρκετὴν τρίχα, καὶ τὴν μεταχειρίζονται εἰς τὸ ὕφασμα χονδρῆ ὕφαντῆ μὲ μαλλί προβάτων ἀνακατωμένην, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ράπτειν ἐπανοφώρια (Κλαμύδας, Κάππας) ὅσοι ὁδοιποροῦν, καὶ οἱ ποιμένες, καὶ γεωργοὶ διὰ νὰ φυλαχθῶν ἀπὸ τὰς βροχὰς, ἐπειδὴ καὶ μετὰ τὸ νεροτρίβημα τῆ ρέχης τύτου ἐκβαίνου ἐξωαὶ αἰγότριχες εἰς εἶδος μικρῆ πτίλου, καὶ χύνουσι τὴν βροχὴν· τὸ ἐπίβλημα τῆτο εἶναι κοινὸν καὶ εἰς τοὺς Σκύθας.

Εἰς ὅλην τὴν Τυρκίαν διὰ τὴν σπανιότητα ἴσως τοῦ καννάβεως, ὑφαίνουσι πυκνὸν, καὶ ἀραιὸν ὕφασμα ἀπὸ αἰγότριχα διὰ σακκία, καὶ διὰ τὸ στελλόμενον ἐξωπλήθος τῶν μαλλίων, βαμβακίων, καπνῶν, καὶ ἄλλων ἀδελυμάτων, καὶ δελευμένων πραγματειῶν χρειάζεται καὶ ἐξοδεύεται μεγάλη ποσότης. Ἰδὲ ΒΑΛΛΑ, καὶ ΣΑΚΚΙΟΝ.

Ὑφαίνονται ὁμοίως πυκνὰ αἰγοτριχορρέμαχα διὰ σκέπασμα τῶν ἵππων καὶ λοιπῶν ζώων, διὰ πύρας (τροβάδες) ἀναγκαίας διὰ νὰ φάγουν τὸ κριθάρι αὐτὰ τὰ ζῶα, καὶ διὰ ὅσα ἄλλα βλέπει εἰς τὸ, ΣΑΚΚΙΟΝ.

Μῆλον τοῦτο ἢ ἐντόπιος αἰγότριχα ἀρκεῖ εἰς ὅλα αὐτὰ, καὶ πολλὰ ὀλίγη φέρεται ἀπὸ τὴν Ταυρικὴν Χερσόνησον, καὶ κατωτέρα.

Καλὴ τρίχα εἶναι ἡ νεοκέρυτος, διότι πάσχει πολὺ ἀπὸ τὴν βοτρίδα, καὶ ἡ καθαρωτέρα ἀπὸ ἑτερογενῆ, καὶ ἀπαλωτέρα.

Ἡ αἰγότριχα τῆς Ἀγκύρας εἶναι πολλὰ λεπτὴ, καὶ ἀπα-